



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Multos contra Deum murmurare, quòd Honor æquè malis ac bonis
detur, vel negetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

saeculorum immortalis, inuisibili, soli Deo honor & gloria in saecula saeculorum Amen. Soli Deo, quia vnus & solus est Deus, & solus per se, ac suam essentiam sapiens, bonus, laudabilis, &c. à quo tamquam fonte sapientia in omnes & Angelos, & homines, & reliqua creata bona deriuantur. Quare, etsi soli Deo honor & gloria diuina, ac laetitia cultus, non autem dijs gentium, non idolis, non vllis Angelis aut hominibus (præter Christum Deum & hominem) debeat; tamen alius inferior honor Angelis, & hominibus & ceteris creaturis non negatur, immo debetur, vt infra ostendam. Prout autem maior est in ceteras res bonitas à Deo sanctitasque, aut excellentia deriuata, maioribus dignæ honoribus esse iudicantur. Quemadmodum ergo Christus diuino cultu laetitia à nobis honorandus est, quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter; vnde vox Angelorum, & animalium, & seniorum fuit: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem; ita Christi Mater, ob altissimæ dignitatis suæ excellentiam, hyperdulia; alij autem Sancti *dulia* solent honorari. Et mortales quoque in terris, tantò quique maiore sunt amplioreq; honore digni, quantò maior in illis virtus, vel scientia, vel potestas, vel alterius cuiusque rei laudabilis excellentia agnoscitur.

Est auro maius pretium; debentur honores

Maiores semper maioribus.

Vt autem ea, quæ de summa honoris pretiositate disputat Chassan. p. 1. catal. confid. 2. non persequar, certè honorem inter res humanas maximum quid esse oportet, cum bonis, in virtutis præmium, quod vtrique maximum esse conuenit, exhibeatur. Hinc honor & gloria suapte natura grata incundaq; sunt, & ad utilitatem quoque maxime valent, vt ait Aristoteles. Verum, vt Sallustius animaduertit, gloriam & honorem, & imperium bonus & ignauus aequè sibi exoptant. Si bonus, vera via nititur; sed ignauus, quia bona artes desunt, dolis atque fallacijs contendit. Et vtrique sæpe, quod exoptant, assequuntur, Hinc querelæ: hinc varix in mentibus hominum existunt turbationes. Sæpe enim, vt D. Augustinus ait, dilectionem honor sequitur, & honor maximus inuidiam suscitatur, vt apparuit in Daniele, quem rex Darius Astyagis filius honore,

Luc. 18. 19.

Coloss. 2. 9.

Apoc. 5. 12.

III.

Aristot. lib. 1. Rhetor. c. 6. Sallust. in Catilin.

S. Augustin. lib. 2. de mirabil. S. Scripturæ. c. 32.

ceteri autem Medorum & Persarum Principes odio atque invidia sunt persecuti. Sæpe videntur honorari, qui non videntur honore digni; sæpe, qui palam mali sunt, gloria abundant: ut enim illorum virtus in occulto est; ita istorum vitia in oculos omnium incurrunt. Quamobrem sunt, qui æquè mirentur illos, atque istos honoribus cumulari, cum perinde illorum dignitas nesciatur, ac constet de horum indignitate. Antisthenes interrogatus,

Laërt. lib. 6.

Quares portenderet civitatibus exitium? Quando in his, inquebat, nullum esse potest honorum ac malorum discrimen. Sentiens eam Remp. non posse consistere, ubi nec esset honos virtuti, nec pœna scelerosis. Quo modo ergo Mundi totius Respublica consistit, in qua improbi pariter ac probi honores, vel ignominias reportant? Si ob denarium

Matth. 20. 32.

murmurarunt illi dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei & æstus; an non potiorrem habent causam expostulandi, qui vident, honorè malos non minùs ac bonos adipisci? Cur ista permittit mundi Gubernator? quid simius in purpura, rex in centone incedit? An non Anaximenes dicere solebat: Qui rectè facta dictaq; nullo neque præconio, neque honore dignantur, quem oro fructum ipsi ex suis benefactis sperare audebunt? Et Cato, qui virtutem honore suo fraudarent, eos dicebat, ipsam virtutem à juventute auferre. Quare ergo via impiorum prosperatur? & toties indignus amplissimis honoribus extollitur, dignus de gradu suo deicitur, vel indignus esse judicatur? Ita dum superbit impius, incenditur pauper. Quoniam laudatur peccator in desiderijs anima sua, & iniquus benedicitur. Iustus autem quid fecit? His talibus querelis antè, quàm ordine occurram, dispiciendum est, num, & quomodo Honor appeti possit? Si enim cum appetere non licet, quo modo fas est, de eo cum Numine expostulare? Cùm dissonum sit, bonus cantor, bonus cupediarius; quàm erit absurdum, si quis malum cantor, & bonus cupediarius dici au-

Plutarch. in

Apoph.

Ierem. 12. 1.

diatur?

Psal. 9. 3.

Psal. 30. 4.

peccator in desiderijs anima sua, & iniquus benedicitur. Iustus autem quid fecit? His talibus querelis antè, quàm ordine occurram, dispiciendum est, num, & quomodo Honor appeti possit? Si enim cum appetere non licet, quo modo fas est, de eo cum Numine expostulare? Cùm dissonum sit, bonus cantor, bonus cupediarius; quàm erit absurdum, si quis malum cantor, & bonus cupediarius dici au-

